

ЛИКУТЕЙ СИХОТ

Избранное

Сборник бесед Любавичского Ребе
с переводом на русский язык

לקוטי שיחות

מבחר שיחות של הרבי מליובאוויטש
עם תרגום חפשי לרוסית

ВАЙГАШ ויגש

מהדורה ניסיונית תשע"ח

Пробное издание 5778

בסיוע "קרון מרומים"

עורך ראשי:

הרב עקיבא נימוי

תרגום:

הרב גרשון פאליי, הרב חיים פילצר, הרב ראובן קורבסקי, א.ר. נדבורה

עריכה לשונית:

א. קוטזובה

הגהה:

ל. אורלובה

עיצוב ועימוד:

www.chazak.co.il - 'מ"מ' - חזק הוצאה לאור בע"מ

זכויות 'לקוטי שיחות' מקורי שמורות להו"ל "קה"ת".

זכויות 'לקוטי שיחות' בתרגום לעברית שמורות ל"מכון לוי יצחק".

Издано при поддержке фонда «Меромим»

Главный редактор

р. Акива Немой

Перевод

р. Гершон Палей, р. Хаим Фильцер, р. Реувен Куравский,
Ида Недобора

Литературный редактор

Анна Кутузова

Корректор

Любовь Орлова

Верстка и дизайн

издательство Хазак, Израиль

Все права на оригинальный текст принадлежат Kehot
Publication Society, NY, права на перевод на иврит
принадлежат издательству Mechon Levi Yitzchok.

© Перевод Колель Тора, 2017

פתח דבר

מתוך שבח והודיה להשי"ת, לקראת שבת פרשת ויגש הננו מוציאים לאור שיחה מתורגמת לשפה הרוסית.

לנוחיות ציבור דוברי הרוסית והעברית הוספנו גם את השיחה בעברית.

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו", ומלכנו נשיאינו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

רשת 'כולל תורה' במדינות חבר העמים ואירופא

ВСТУПИТЕЛЬНОЕ СЛОВО

С огромной радостью и благодарностью Всевышнему мы рады представить вашему вниманию беседу Любавичского Ребе к главе ВАИГАШ с переводом на русский язык.

Для удобства двуязычных читателей параллельно с русским переводом приводится текст беседы на иврите.

Дай Б-г, чтобы в заслугу нашего изучения трудов Ребе мы удостоились учить Тору от него самого с приходом праведного Мошиаха, когда исполнится сказанное пророком: «Новая Тора от Меня выйдет».

פרשת ויגש לצאת ברכוש גדול

כרך ג'

מתורגם ללשון הקודש

כשהודיע הקב"ה לאברהם אבינו בכרית בין הבתרים, שבניו ירדו לגלות (מצרים), הבטיחו²: "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", משמעות הבטחה זו אינה רק תמורה כנגד הייסורים של "ועבדום וענו אותם", אלא יותר מכך: תכלית כוונת הליכתם לגלות מצרים היתה ביציאתם "ברכוש גדול".

ראיה לדבר: אחד הטעמים³ למכת חושך שהביא הקב"ה על מצרים הוא כדי שבעת החושך יוכלו בני ישראל לבדוק ולמצוא את הכלים היקרים של המצריים, שעל ידי זה יוכלו בני ישראל לקיים את הציווי⁴ "וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב", כדי שיקויים ה"ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" - "שלא יאמר אותו צדיק⁵ - אברהם (אבינו):, ועבדום וענו אותם קיים בהם, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול לא קיים בהם".

לכאורה אינו מובן: כשאדם נמצא בגלות, ובפרט בגלות קשה ומרה כזו, כגלות מצרים, הרי ודאי יוותר על הרווח,

ירידת יוסף למצרים: הכנה לגלות

א. בשעה שנתוודע יוסף אל אחיו אמר להם¹: "וישלחני אלקים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלקים וישימני וגו' ומושל בכל ארץ מצרים" ומיד לאחר מכן ציווה עליהם למסור ליעקב: "שמני אלקים לאדון לכל מצרים", ולכן: "רדה אלי אל תעמוד".

מזה מובן, שירידת יעקב ובניו לגלות מצרים נעוצה היתה בכך, שיוסף היה מושל ואדון לכל מצרים. כלומר, שיוסף לא רק סיפר כיצד הובילה ההשגחה פרטית לכך שמכירת יוסף תהא סיבה לביאתם למצרים, כי אם גם רמז להם, שעל ידי זה שהקב"ה שמו למושל מצרים, כבר יכול להתקיים ה"רדה וגו', וכוונת גלות מצרים, ניתנת כבר לביצוע.

תכלית הגלות: עושר

ב. והביאור בזה בפשטות:

2. בראשית טו, יג'יד.
3. רש"י שמות י, כב. וראה שמו"ר פי"ד, ג.
4. שמות יא, ב.
5. ברכות ט, סע"א. הובא ברש"י שמות יא, ב.

1. בראשית מה, ז'ט.

ГЛАВА "ВАИГАШ"

С большим имуществом

Лукутей Сихот", т. 3"

1. Время уйти в изгнание

После того как Йосеф открылся перед братьями, он сказал им¹: "И послал меня Б-г перед вами, чтобы оставить вас на земле и сохранить вашу жизнь до великого спасенья. Итак, не вы послали меня сюда, но Б-г. И он поставил меня отцом фараону и господином во всем доме его, и владыкою во всей земле Египетской", и сразу же приказал братьям передать Якову: "Поставил меня Б-г господином над всем Египтом", и поэтому "сойди ко мне, не медли".

Отсюда ясно, что переселение Якова и его детей в Египет было обусловлено тем, что Йосеф стал правителем Египта. Иначе говоря, Йосеф не просто рассказал братьям, что Б-жественное Провидение сделало продажу его в рабство **причиной** прихода всей семьи в Египет, но также намекнул им, что поскольку Всевышний сделал его правителем Египта, теперь есть возможность выполнить "сойди ко мне, не медли", т.е. реализовать цель египетского изгнания.

2. Цель изгнания – богатства

Вот буквальное объяснение этому:

Когда Всевышний объявил праотцу Аврагаму во время заключения "союза

между рассеченными животными"², что его потомки отправятся в изгнание в Египет, Он обещал³: "...а затем они выйдут с большим имуществом". Смысл этого обещания – не только компенсация за мучения в египетском рабстве, но более того – весь смысл рабства заключался в выходе из него "с большим имуществом".

Вот доказательство этому:

Всевышний навел на Египет тьму, в том числе для того, чтобы евреи могли разведать, где египтяне хранят свои драгоценности⁴. Благодаря этому они смогли исполнить повеление⁵: "Чтобы выпросили каждый у ближнего своего и каждая у ближней своей вещей серебряных и вещей золотых", и реализовалось обещание "а после они выйдут с большим имуществом". Мудрецы объясняют⁶, что это требовалось, "дабы не сказал тот праведник (праотец Аврагам): "Обещание "и поработят их, и будут угнетать их" Он

2. "Союз между рассеченными животными" (*Брит бейн га-бетарим*) – союз, заключенный Б-гом с Аврагамом между рассеченными частями животных (см. *Берейшит*, 15:9-18). Заключая этот союз, Б-г пообещал отдать Землю Израиля потомству Аврагама после пребывания в рабстве на чужой земле.

3. *Берейшит*, 15:13-14.

4. Раши к *Шмот*, 10:22.

5. *Шмот*, 11:2.

6. Талмуд, *Брахот*, 9а. Приводится в Раши к *Шмот*, 11:2.

1. *Берейшит*, 45:7-9.

לאסוף תחת ידו את עושר כל הארצות - "וילקט יוסף את כל הכסף" - כל כסף וזהב שבעולם⁷ כדי שיתקיים אחר כך "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול".

בירור הניצוצות במצרים

ג. הירידה למצרים היתה כדי לברר ולהעלות לקדושה את ניצוצות הקדושה של מצרים. על ידי "עבודתם" במשך כל שנות הגלות ביררו את ניצוצות הקדושה וכשיצאו ממצרים העלו את הניצוצות למקורם, כמו שנאמר⁸ ביציאת מצרים: "וגם ערב רב עלה אתם", שהעלו את הר"ב, מאתיים ושנים ניצוצות הקדושה שהיו מצויים מעורבים במצרים.

ניצוצות אלו היו נמצאים ברכוש גדול שנטלו עמם בני ישראל ממצרים. וע"ד שמבאר⁹ הבעש"ט את מאמר רז"ל¹⁰, "התורה חסה על ממונן של ישראל" וכן יעקב חס על "פכים קטנים"¹¹,

ובלבד שייצא מיד מהגלות. כמו שאומרת הגמרא⁶, שבני ישראל אכן טענו (כשאמר להם הקב"ה: "וישאלו גו'"): "ולואי שנצא מעצמנו", ומביאה שם הגמרא "משל לאדם שהיה חבוש בבית האסורים והיו אומרים לו בני אדם: מוציאים אותך למחר מבית האסורים ונותנים לך ממון הרבה, ואומר להם: בבקשה מכם, הוציאוני היום ואיני מבקש כלום". אם כן, כיצד עיכב הקב"ה את ישראל זמן מסויים בגלות כדי לקיים הבטחת "יצאו ברכוש גדול"? גם אינו מובן טעם הגמרא, "שלא יאמר אותו צדיק וכו'": שהרי ודאי גם אברהם אבינו היה מוותר על ה"רכוש גדול", ובלבד שבניו יצאו ככל המוקדם מהגלות.

לפיכך בהכרח לומר, שלולא הרכוש גדול שיצאו עמו ישראל ממצרים לא היתה נשלמת כוונת ותכלית ביאתם לגלות מצרים, שכן כוונת הגלות היתה - "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול".

וכדי להשלים כוונה זו של גלות מצרים היה צריך יוסף להיות תחילה שליט על כל מצרים, ועל ידי כך היתה לו האפשרות

7. בראשית מז, יד. פסחים קיט, א.

8. שמות יב, לח. ת"א ס, ג.

9. ראה אור תורה להה"מ רמזי תורה ד"ה התורה חסה.

10. ר"ה כז, א וש"נ.

11. חולין צא, א. הובא ברש"י בראשית לב, כה.

6. שם ט, ב.

исполнил применительно к ним, а "затем они выйдут с большим имуществом" – не исполнил".

На первый взгляд, это непонятно: когда человек находится в рабстве, особенно в таком тяжелом и жестоком, как египетское, он готов отказаться от любой материальной выгоды, лишь бы поскорей избавиться от этого рабства. И действительно, в Талмуде сказано, что евреи возразили (когда Всевышний сказал им "чтобы выпросили каждый у ближнего своего...")⁷: "Лишь бы мы сами вышли". В Талмуде это объясняется на примере человека, который сидит в тюрьме, и ему говорят: "Завтра тебя освободят и дадут тебе много денег", а он отвечает: "Мне ничего не нужно, только освободите меня сегодня".

Неужели Всевышний задержал евреев в египетском рабстве ради денег?! Кроме того, непонятно объяснение Талмуда "... чтобы не сказал "тот праведник": ведь праотец Аврагам тоже охотно отказался бы от вознаграждения ради того, чтобы его потомки как можно скорее вышли из рабства.

Если бы евреи вышли из Египта без "большого имущества", не была бы достигнута цель их схождения в египетское рабство, ибо этой целью было "выйти с большим имуществом".

Чтобы достичь этой цели, Йосеф сначала должен был стать правителем Египта и собрать в нем богатство мира ("И со-

брал Йосеф все серебро"⁸), чтобы позже исполнилось "а после они выйдут с большим имуществом".

3. Богатство – "искры святости"

Схождение семьи в Египет было предназначено для того, чтобы найти и вознести в святость все "искры святости"⁹ этой земли. Работая в Египте, евреи собирали эти искры, а выходя оттуда, вернули их к духовному источнику, как сказано¹⁰: "А также смешение великое (*рав*) вышло с ними". Гиматрия (числовое значение) слова *рав* – "великое" – 202. Это указывает на то, что с народом Израила поднялись из Египта двести две искры святости, которые были заключены в материальности Египта.

Эти искры находились в имуществе, вынесенном евреями из Египта. Это можно связать с объяснением Баал-Шем-Това¹¹ по поводу высказывания наших мудрецов¹², что "Тора жалеет имущество евреев" и того факта, что Яков пожалел "маленькие кувшинчики"¹³. Баал-Шем-Тов

8. *Берейшит*, 47:14. Талмуд, *Псахим*, 119а.

9. Согласно Каббале, на определенном этапе создания миров искры высокого духовного света упали в материальный мир и стали источником духовной энергии нечистых сил *ситра ахра*. Одной из главных задач народа Израила в этом мире является извлечения этих искр и возвращение в сферу святости. Достигается это посредством такого служения Б-гу и исполнения заповедей Торы, для которого задействуются предметы материального мира.

10. Раши к *Шмот*, 12:38. *Тора ор*, 60в.

11. Приводится в *Ор Тора* Магида из Межерича.

12. Талмуд, *Рош га-шана*, 27а.

13. По пути из Харана в Кнаан Яков забыл ма-

7. Талмуд, *Брахот*, 9б.

נשמה יש תפקיד לברר ניצוצות מסויימים השייכים אליה בהתאם למהותה. כמבואר ב"רשימה"¹⁴ של כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהקב"ה מסבב הסיבות בהשגח"פ, שאדם זה יפגוש בניצוצות אלו שעליו לבררם. וכל זמן שאינו מברר ומעלה מהגלות את הניצוץ הקשור לנשמתו, נמצאת נשמתו במקום בו נמצא הניצוץ - שניהם בגלות.

יתרה מזו: ברור הניצוצות שייך וקשור עד לעצם נשמתו. וכיון ש"כל עצם בלתי מתחלק", הרי כל זמן שחלק, אפילו חלק קטן, מן הניצוצות שלו עדיין נמצא בגלות, נמצא גם בגלות לא רק חלק מהנשמה (יחד עם חלק הניצוצות), כי אם גם עצם הנשמה. כמאמר הבעש"ט¹⁵ "העצם שאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו".

לכן היתה הוצאת ה"רכוש גדול" ממצרים חשובה גם לטובתם העצמית של ישראל, כי על ידי ברור והעלאת ניצוצות מצרים, נגאלו גם נשמותיהם מגלות מצרים.

שממון יהודי יקר מאד, משום שמצויים בו ניצוצות קדושה שעל האדם לבררם ולהעלותם לקדושה, ועל כן היה צריך להיות "ושאלה אשה משכנתה וגו'"¹², כדי לברר ולהעלות הניצוצות שהיו מצויים בתוך "כלי כסף וכלי זהב ושמלות".

כל עכבה לטובה

ד. מילוי הכוונה היה גם לטובתם של ישראל. ומשום כך היה אברהם אבינו דורש שהקב"ה יקיים את "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול", אף אם הדבר כרוך בהמתנה - שכן היתה זו טובת בניו.

ביאור הדבר: סדר ברור הניצוצות ושייכותם לנשמות ישראל הוא קבוע כך, שכשם שלכל ניצוץ נקבע על ידי מי יתברר, כך נקבעה לכל נשמה הניצוצות שעליה לברר, שניצוצות אלו יש להם שייכות לנשמה פרטית זו. כדברי חז"ל¹³ "אין אדם נוגע במוכן לחבירו", שאי אפשר להשתכר ממה ששייך לחבירו - שכך הוא בגשמיות, משום שברוחניות כן הוא (כאמור לעיל, שהרווחים הרוחניים - ניצוצות - מצויים ברכוש הגשמי), שלכל

14. ליקוט לב.

15. הובא בהמשך תרס"ו בסופו.

12. שמות ג, כב.

13. יומא לח, רע"ב.

объясняет это тем, что имущество евреев очень дорого, ибо в нем находятся "искры святости", которые нужно извлечь и поднять в сферу святости. Вот поэтому и нужно было, "чтобы выпросили каждый у ближнего своего и каждая у ближней своей..."¹⁴ – чтобы извлечь и поднять к святости искры, находящиеся в "серебре, золоте и платях".

4. Стоило задержаться

Исполнение этой миссии было на пользу и самим евреям, поэтому праотец Аврагам потребовал от Всевышнего исполнить обещание "выйти с большим имуществом", даже если это будет связано с их задержкой в египетском рабстве.

Порядок извлечения искр и их принадлежность к душам евреев таковы, что любой искре предопределено, кто ее извлечет: так и любой душе предопределено извлечь искры, относящиеся именно к этой душе. Как сказали наши мудрецы¹⁵: "Человек не может коснуться к тому, что предназначено для другого". Это означает, что человек не может получить заработок, который предназначен Б-жественным Провидением другому. Это правило справедливо в материальной области именно потому, что так это и в духовной (как сказано выше, духовный "заработок" – это "искры святости", содержащиеся в материальном имуществе),

и каждой душе предназначено найти определенные искры, принадлежащие ей в соответствии с ее сущностью.

Как сказано в "Записях" моего тестя и Ребе¹⁶, Всевышний создает обстоятельства Б-жественного Провидения таким образом, чтобы определенный человек сталкивался именно с теми искрами, которые он должен найти. И пока он не найдет и не извлечет из изгнания искры, связанные с его душой, его душа находится там же, где искры, – в изгнании.

Поиск и извлечение этих искр связаны с самой сутью души. "Суть не делится на части", и пока даже малая часть искр, относящихся к душе, находится в изгнании, в этом же изгнании находится не только часть души (вместе с оставшимися искрами), а вся она. Как сказал Баал-Шем-Тов¹⁷: "суть, схваченная частично - схвачена целиком".

Поэтому вынести из Египта "большое имущество" было на пользу и самим евреям, ибо после нахождения и выведения из изгнания искр святости могли выйти из изгнания и их души.

Кроме того (и это главное): творение может достичь совершенства в исполнении своей жизненной миссии только тогда, когда исполняет желание Творца, и ради этого оно сотворено. А поскольку Творец пожелал, чтобы евреи взяли с собой из Египта находящиеся там "искры

ленькие кувшинчики и вернулся за ними специально, чтобы забрать (Хулин, 91а. Приведено у Раши к *Берейшит*, 32:25).

14. *Шмот*, 3:22.

15. *Йома*, 38б.

16. Записи Шестого Любавичского Ребе, рабби Йосефа Ицхака Шнеерсона, сборник 32.

17. Приведено в конце сборника *маамарим* 5672 г. рабби Шолома Дов-Бера, Пятого Любавичского Ребе.

משכנתה ומגרת ביתה", עליה ליטול עמה את ניצוצות הקדושה הנמצאים בגוף ונפש הבהמית ובחלקה בעולם.

"שכנתה" מסמלת את הענינים שבאים עמם במגע רק מפעם לפעם (כשכן שאין נפגשים עמו תדיר); "גרת ביתה", הם הענינים שנמצאים עמו בתמידות (כאדם שדרים עמו ביחד באותו בית). והציווי הוא, שצריך להוציא מהגלות לא רק את הניצוצות מדברים שעוסקים בהם תמיד ("מגרת ביתה"), כי אם גם את הניצוצות הנמצאים בדברים שנתקל בהם רק מפעם לפעם (שכן כשנפגשים עם מישהו או משהו אין זה מקרה ח"ו, אלא בהשגחה פרטית, כי "יש מנהיג לבירה"²⁰, ומלמעלה מזמינים לו כל הדברים שהוא צריך לברר ולהעלות לקדושה), כדי לעשות מהם "כלי כסף וכלי זהב", שיוסיפו ויכללו בעבודה של אהבה (כסף) ויראה (זהב).

גילוי עצם הנשמה

ו. יש טוענים: מה לי ולגלות! למה לי לעסוק בעניני גלות, מוחל אני ומוותר על הרכוש גדול, על העילוי שיהיה לנשמתו על ידי בירור הניצוצות, ובלבד שלא אצטרך להתייגע בגלות, חושך כפול

נוסף על זה (ועיקר): תכלית השלימות של נברא הרי היא למלא רצון הבורא ולשם כך נברא¹⁶. וכיון שרצון הבורא היה, שיקחו עמהם את כל ניצוצות הקדושה של מצרים, היתה זו הטובה הגדולה ביותר עבורם; על ידי זה הגיעו לשלימותם הכי נעלית.

איפה לחפש?

ה. ענין זה של גלות מצרים ויציאת מצרים הוא הוראה עבורנו בגלות האחרון, כי גלות מצרים היא שורש לכל הגלויות¹⁷.

כוונת הגלות אינה רק עונש לחטאים ועוונות, אלא כוונתה ותכליתה היא בירור הניצוצות. כפי שתורת החסידות מבארת את מאמר רז"ל¹⁸ "לא הגלה הקב"ה את ישראל לבין האומות אלא כדי שיתוספו עליהם גרים", "גרים" הם ניצוצות הקדושה שבתוך הדברים הגשמיים. על כן יש לדעת כי "העבודה" צריכה להיות - "ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה":

"אשה" מרמזת לנשמה¹⁹, ובא אליה הציווי מהקב"ה, שלא רק היא בעצמה צריכה לצאת מהגלות, כי אם "ושאלה

16. בארוכה עד"ז, ראה שיחת י"ג שבט תשי"א.

17. ראה ויק"ר פי"ג, ה: כל המלכיות נקראו על שם מצרים על שם כו'.

18. פסחים פו, ב. תו"א ו, א.

19. ת"ז ת"ז (כב, ב).

20. ב"ר רפ"ט.

святости", это было самой большой милостью, которую Он мог проявить к ним. Ведь таким образом они достигли высшего совершенства.

5. Где искать искры

История изгнания в Египет и освобождения из Египта содержит указание для нас, находящихся в последнем изгнании (ибо египетское изгнание – корень всех последующих изгнаний¹⁸).

Предназначение изгнания – не только наказание за грехи, но и поиск и извлечение "искр святости". В этом свете учение хасидизма объясняет¹⁹ изречение наших мудрецов²⁰: "Всевышний рассеял евреев между народами именно для того, чтобы к ним присоединились *геры* (пришельцы, принявшие иудаизм)". *Геры* в духовном смысле – это "искры святости", находящиеся в материальных вещах.

Поэтому от нас требуется работа, заключенная в словах "выпросит (каждая) женщина у соседки своей и у жилицы дома ее вещей серебряных и вещей золотых, и одежд"²¹.

"Женщина" – это душа²², и Всевышний приказывает ей не только самой выйти из изгнания, но и "выпросить у соседки своей и у живущей в доме ее", т. е. взять с собой "искры святости", находящиеся в теле, в животной душе человека и в той

области мира, с которой человек взаимодействует.

"Соседка" – это то, с чем сталкиваются редко (как сосед, с которым встречаются лишь иногда). "Живущая в ее доме" – это то, с чем сталкиваются постоянно (подобно человеку, с которым живут в одном доме).

Отсюда понятно, что вывести из изгнания нужно не только "искры святости", находящиеся в вещах, с которыми имеешь дело постоянно, но также искры из тех вещей, с которыми сталкиваешься редко. Ведь если еврей встретился с чем-то или с кем-то, это не случай, не дай Б-г, а Б-жественное Провидение, ибо "у государства есть правитель"²³. Свыше еврею посылают те вещи, из которых он должен извлечь "искры святости". Те вещи, которые он должен превратить в "серебро" (символизирует любовь²⁴) и "золото" (символизирует трепет²⁵).

6. Нельзя уклоняться от работы

Некоторые утверждают: не хочу иметь ничего общего с изгнанием! Не буду заниматься мирскими делами, отказываюсь от "большого имущества" и от вознесения души посредством извлечения из материального мира "искр святости". Не хочу жить во тьме и материальности.

18. См. мидраш *Ваукра раба*, 13, 5: "Все империи называются Египтом...".

19. *Тора ор*, 6а.

20. Талмуд, *Псахим*, 87б.

21. *Шмот*, 3:22.

22. *Тикуней Зоѓар*, тикун 6 (226).

23. Мидраш *Берейшит раба*, начало гл. 39.

24. *Кесеф* – "серебро" – связано со словом *кисуф* – "сильное стремление к чему-то".

25. Цвет золота – огненный, красноватый, связан с качеством *гвура*, выражением которого в эмоциональной плоскости является страх.

(ב) אפילו אם היה יכול לצאת מהגלות, ולהגיע למדריגות גבוהות מאד מבלי שיעסוק בתפקידו בעבודת הבירורים - מה יועילו לו כל העילוים, ואילו עילוים הם, אם הוא עושה היפך רצון העליון שהוא ורצונו אחד¹⁶.

וזהי ההוראה מגלות ויציאת מצרים: ה"עבודה" צריכה להיות בהתעסקות עם העולם; לברר את הניצוצות שבגלות - "וינצלו את מצרים, כמצודה שאין בה דגן כמצולה שאין בה דגים"⁶, וללכת יחד עמהם לקבל פני משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים, בקרוב ממש.

(משיחת אחש"פ תשכ"א)

ומכופל, בענינים גשמיים וחומרים; מוטב שאסתגר בד' אמות של תורה ותפילה.

עליהם לדעת:

(א) כשאנם ממלאים בשלימות את העבודה המוטלת עליהם, נותרת נשמתם בגלות, טענתם שיתגרו בד' אמות של תורה ותפלה ולא יתעסקו עם הגלות, שייכת רק לגבי "כוחותם הגלויים", אבל עצם הנשמה הרי נמצאת עדיין בגלות יחד עם הניצוצות שעליה לברר. שכן הכוחות הגלויים הנמצאים בקדושה אינם הוכחה על העצם²¹. התבוננות אפילו קלה בזה, תביא אותו לעסוק בעבודת הבירורים השייכת לו, כי "וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו"²², וכל שכן בעד העצם שלו.

21. ראה לקו"ת ויקרא נ, ד. ד"ה אשרינו תרצ"ו (נדפס בספר מאמרים - קונטרסים ע' 732).

22. איוב ב, ד.

Лучше я замкнусь в четырех стенах Торы и молитвы!

Эти люди должны понять следующее:

1. До тех пор пока они не выполняют свою миссию, их душа остается в изгнании. Утверждение о том, что в четырех стенах Торы они отделены от изгнания, относится только к внешним проявлениям их души, но сама ее суть остается в изгнании вместе с теми искрами, которые она должна отыскать и поднять. Внешние проявления души, находящиеся в святости, ничего не говорят о сути души. Если еврей хоть немного задумается над этим, он станет заниматься поиском искр, имеющих отношение к его душе, ибо "все, что есть у него, отдаст человек за душу свою"²⁶, а тем более - за сущность души.

2. Даже если бы человек мог выйти из изгнания и достичь высочайшего уровня, не занимаясь поиском искр, то чего эти достижения стоят и зачем они нужны, если человек делает противоположное воле Всевышнего!? А ведь Всевышний и Его воля – одно!

Именно этому нас учит история выхода из Египта: служение Б-гу должно происходить посредством деятельности в этом мире; найти и вынести из Изгнания "искры святости" ("и опустошили Египет, как хранилище, в котором не осталось зерна, и как омут, в котором не осталось рыбы")²⁷ – и вместе с ними выйти навстречу Мошиаху здесь, внизу, и в самое ближайшее время!

(Из беседы в последний день Песаха 5721 (1961) г.)

26. Ийов, 2:4.

27. Талмуд, Брахот, 9б.

לזכות

הר"ר ירחמיאל מנחם מענדל בן פייגא איידל

וזוגתו רבקה פייגא בת חנה

וילדיהם:

חיה מושקא בת רבקה פייגא

אריה לייב שאול בן רבקה פייגא

יהודה מאיר בן רבקה פייגא

שלום דובער בן רבקה פייגא

שניאור זלמן בן רבקה פייגא

גולדשמיד

•

וזקניהם:

חיים משה בן רבקה

פייגא איידל בת סוניה

גולדשמיד

אברהם הלוי בן נעמי

חנה בת מרים פועה

לויין

סוניה בת חיה

ליפסקר

•

להצלחה רבה ומופלגה בטוב הנראה והנגלה

בכל אשר יפנו בגשמיות וברוחניות

ולנחת רוח יהודי חסידותי מתוך שמחה וטוב לבב

MENDI'S
RESTAURANT

מודפס בחסות רשת מסעדות 'מענדיס'